

tilgang, som jeg her vil give udtryk for fra regeringens side, frem til en konstruktiv og ordentlig udvalgsbehandling, og de spørgsmål, som SF's ordfører har haft, vil vi selvfølgelig også gerne bidrage til at der bliver kastet lys over, og at de bliver besvaret til fulde, inden lovforslaget vender tilbage her til salen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal først sige tak for, kvittere for, at ministeren er indstillet på at drøfte det ændringsforslag, vi har annonceret.

Fru Anne Bastrup var inde på, at en sådan bemyndigelse kunne misbruges af en minister, og det er altså også det, der er min bekymring, for jeg synes ikke, det hører hjemme i en straffelov, men jeg hører også på ministeren, at vi kan diskutere, hvordan den teknisk skal udformes.

Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren den anden vej – og undskyld, jeg siger det, men det er jo sket, at love er trådt i kraft, uden at bekendtgørelserne har foreligget, det kan vi vist godt blive enige om, det kan vi se i Lovtidende – hvad er retsstillingen, hvis der er én, der begår en handling den 1. juli, og bekendtgørelsen ikke foreligger?

Eller med andre ord: Ligger den bekendtgørelse der, har man forberedt den, er den også i Lovtidende den 1. juli? For så vidt jeg kan se, må den bemyndigelse nu betyde – og sådan må domstolene læse loven – at hvis ikke de sygdomme er opført i den bekendtgørelse eller de bilag, så er det ren frifindelse; stk. 2 kan ikke mere stå alene. Er det ikke rigtigt forstået?

Anne Bastrup (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren nu tilsyneladende er indstillet på eventuelt muligvis at overveje at støtte et ændringsforslag, hvorefter »gentagne gange« skal udgå.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvordan det hænger sammen med regeringens politik om, at man skal beskytte sig selv, at man er ansvarlig for sig selv, når det drejer sig om seksuelt samkvem. Hvordan vil ministeren forklare det for den pige, som læser i avisen, at nu kan manden straffes, hvis han ikke beskytter sig eller beskytter hende ved selv at anvende kondom? Tænker hun så det skridt videre: Det kunne være, jeg skulle beskytte mig selv?

Kan ministeren ikke se, at det vil give en voldsom slinger i den kurs, som vi i øvrigt har kørt med stor succes igennem de sidste 10-15 år, at man er ansvarlig for sig selv? Og hvis det er

straffbart første gang, at en person har smittet en anden, kan ministeren så ikke godt se, at det vil give et billede hos den enkelte, der siger: Nå, skidt, han kommer jo i fængsel, hvis det er sådan, at han smitter mig, så det går jo nok?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Fru Birthe Rønn Hornbech stiller et spørgsmål om ikrafttrædelsen af loven, og det er jo rigtigt, at i lovforslagets § 3 er loven sat til at træde i kraft pr. 1. juli 2001.

Hvordan er den gældende retstilstand? Ja, så er det den gældende lov og dens forudsætninger, som er gældende ret her i landet, og som sagt i den seneste dom, vi har på feltet – der er en dom fra landsretten, der er også en dom fra byretten, men den seneste dom, som jeg i hvert fald her på stående fod har kendskab til, er fra den 24. marts 2000 – fandt man altså grundlag for at fastslå, at det stadig væk var strafbart, strafbelagt, at have ubeskyttet sex med et andet menneske, hvis man var vidende om, at man var hiv- eller aids-smittet.

Når vi fremsætter et lovforslag, er det, fordi den seneste udtalelse fra Sundhedsstyrelsen af 25. januar 2001 siger, at vi nu er, om jeg så må sige, ved smertegrænsen. Der er altså mindre end 15 pct., som vil dø af sygdommen inden for den givne tidsperiode på 10-15 år, og det er jo så her, hvor domstolene vil spørge: Er man så inden for det strafbare område? Domstolene ved jo, at der er fremsat lovforslag. Domstolene kan også læse fremsatte lovforslag, og vi har jo også haft lovforslaget her til høring ved domstolene. De kender jo også Folketingets partiers holdning her fra førstebehandling. Så der er ingen tvivl om, at domstolene jo altså vil sige, at det stadig er lovgivers ønske, at det skal være strafbelagt at smitte andre mennesker med hiv og aids, og det vil være domstolens vidende i den periode, der går, frem til at loven er vedtaget ved den endelige behandling, og at den er bekendtgjort i Lovtidende.

Så det er jo altså den frie bevisførelse ved domstolene, der fører frem til, hvad domstolene endelig vil domfælde i den konkrete sag, men det er jo så det, man hver især kan gøre op, hvad man tror domstolene vil gøre, hvis de får en konkret sag i perioden frem til, at loven her er bekendtgjort efter en endelig vedtagelse.

Til fru Anne Bastrup: Jeg tilkendegav, at jeg var åben over for at drøfte gentagelsekravet. Jeg forstår godt fru Anne Bastrups bekymring for,